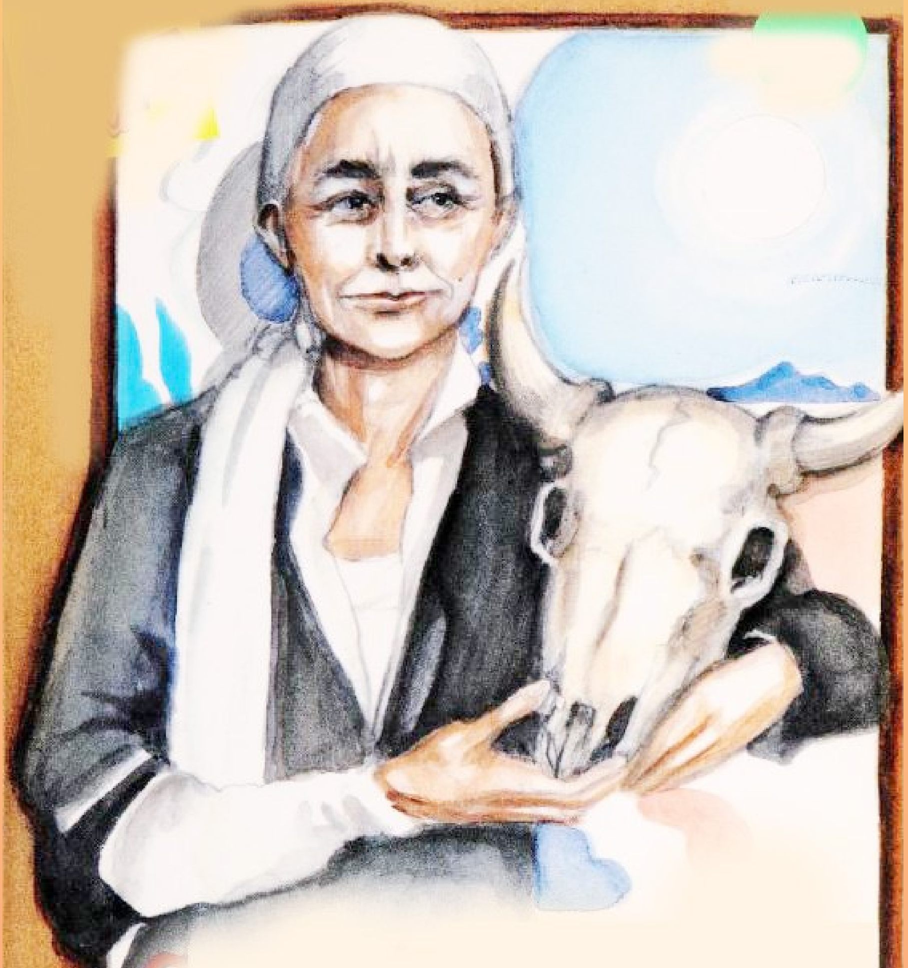

[illegible]

[illegible]

[illegible]

జార్జియా ఓ'కీఫ్

లిండా లోవరీ
చిత్రం: రోషెల్ డ్రేపర్

న్యూ మెక్సికో

ఆగస్టు 1930

జార్జియా ఓ'కీఫ్ ఎముకను పైకి

అతడు మధ్యలో ఉన్న రంధ్రంలోంచి తొంగి చూశాడు.

పైన న్యూ మెక్సికో యొక్క అంతులేని నీలాకాశం ఉంది.

కింద మెత్తని ఎర్రటి ఎడారి ఉండేది.

అతనికి, అది తను ఇంతవరకు చూసిన అత్యంత అందమైన దృశ్యం.

జార్జియా పర్యటన దాదాపు ముగిసింది.

ఆఎముకలలో కొన్నింటిని న్యూయార్కుక్క
తీసుకువెళ్లి వాటికి

ఆమె తనలో తనే నవ్వుకుంది.

ఆమె కొత్తగా, భిన్నంగా ఏదైనా
చిత్రించినప్పుడల్లా,
ప్రజలు గందరగోళానికి గురయ్యేవారు.

ఎముకలకు రంగు వేసినందుకు కొంతమంది
అతనిపై ఖచ్చితంగా కోపపడతారు.

అసలు, ఆవు ఎముకలతో అందమైన
కళాఖండాలు తయారు చేయవచ్చని ఎవరు
ఊహించి ఉంటారు?

ఎవరూ చేయలేదు.

కానీ జార్జియా తరచుగా మరెవరూ
చిత్రించాలని ఆలోచించని

దక్షిణ కరోలినా

అక్టోబర్ 1915

పదిహేను సంవత్సరాల క్రితం, జార్జియన్ చిత్రాలు అంత అసాధారణమైనవి కావు.

ఆమె వయస్సు 27 సంవత్సరాలు, మరియు ఆమె దక్షిణ కరోలినాలో నివసించేది.

ఉదయం పూట కొలంబియా కాలేజీలో కళను బోధించేది.

మధ్యాహ్నం మరియు సాయంత్రం వేళల్లో చిత్రాలు గీసేది.

జార్జియా ఎప్పటికైనా ఒక కళాకారిణి కావాలని కలలు కనేది.

అందుకోసం, ఆమె తన ప్రతి చిత్రంలోనూ

కానీ ఇటీవల అతని పని సరిగ్గా సాగడం లేదు.

అక్టోబర్ నెలలో ఒక రోజు, జార్జియా అడవిలో చాలా దూరం నడిచింది.

ఆ తర్వాత ఆమె నేరుగా తన స్టూడియోకి వెళ్లింది.

అతను తన వెనుక తలుపు మూసాడు.

అతను తన పెయింటింగ్లు,
కళాకృతులన్నింటినీ పరిచాడు.

మరియు అతను ప్రతిదానిని జాగ్రత్తగా చూశాడు.

ఆ చిత్రాలు ఒక ఉపాధ్యాయుడిని మెప్పించడానికి గీసినవని అతను గ్రహించాడు.

అతను తన కళాకారుడైన స్నేహితుడి కోసం ఒక చిత్రాన్ని గీశాడు.

ఇతర చిత్రాలు ప్రసిద్ధ ఐరోపా కళాకారుల చిత్రాల వలె కనిపించాయి.

ఆ చిత్రాలలో ఒక్కటి కూడా అతని సొంతం కాదు.

జార్జియా ఓ'కీఫ్ లాగా తాను ఎలాంటి పెయింటింగ్ వేయాలో

ఇతరులను అనుకరించకుండా , తన సొంత శైలిలో చిత్రాలు గీసి ఉంటే , ఆమె చిత్రాలు ఎలా ఉండేవి ?

ఆ పెయింటింగ్ చాలా చిన్నదిగా ఉంటుందా , అలాగైతే దాన్ని చూడటానికి ప్రజలు చాలా దగ్గరకు రావాల్సి ఉంటుందా ?

అది చాలా పెద్దదిగా ఉండి , దాని పైభాగానికి చేరుకోవడానికి నిచ్చెన అవసరమవుతుందా?

అతని చిత్రాలు ఒక ఛాయాచిత్రంలో ఉన్నంత వివరంగా ఉంటాయా ?

మరియు రంగురంగుల ఆకారాలతో కూడిన అమూర్త చిత్రంగా ఉంటుందా ?

జార్జియా చాలా సేపు చూస్తూ ఆలోచించింది.

ఆమె చిన్నప్పటి నుంచి, ఆమె మనసులో చిత్రాలు మెదులుతూ ఉండేవి.

అతను గుండ్రని మరియు అలల ఆకారాలను ఊహించుకున్నాడు.

అలాంటి పొడవైన గీతలు మొదట మందంగా, ఆపై సన్నగా మారుతాయి.

ఈ ఆకారాలు అతను పాఠశాలలో నేర్చుకున్నవి కావు.

ఆ రూపాలు అతని ఊహలో మాత్రమే ఉండేవి.

అతను వాటిని కాగితంపై పెట్టాలని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు.

అవి సాధారణ చిత్రకారులు చిత్రించే రకమైన రూపాలు కావు.

అక్కడికక్కడే, జార్జియా తన మనసు మార్చుకుంది.

ఆమెకు వింత ఆకారాలు కనిపించాయి, కాబట్టి ఆమె ఆ ఆకారాలను సరిగ్గా అదే విధంగా చిత్రించేది.

తన ప్రాణస్నేహితురాలైన అనితా పొలిట్జర్కు ఒక లేఖ పంపింది.

న్యూయార్క్లో నివసించింది.

"నేను పూర్తిగా కొత్త జీవితాన్ని ప్రారంభిస్తున్నాను," అని ఆమె రాసింది.

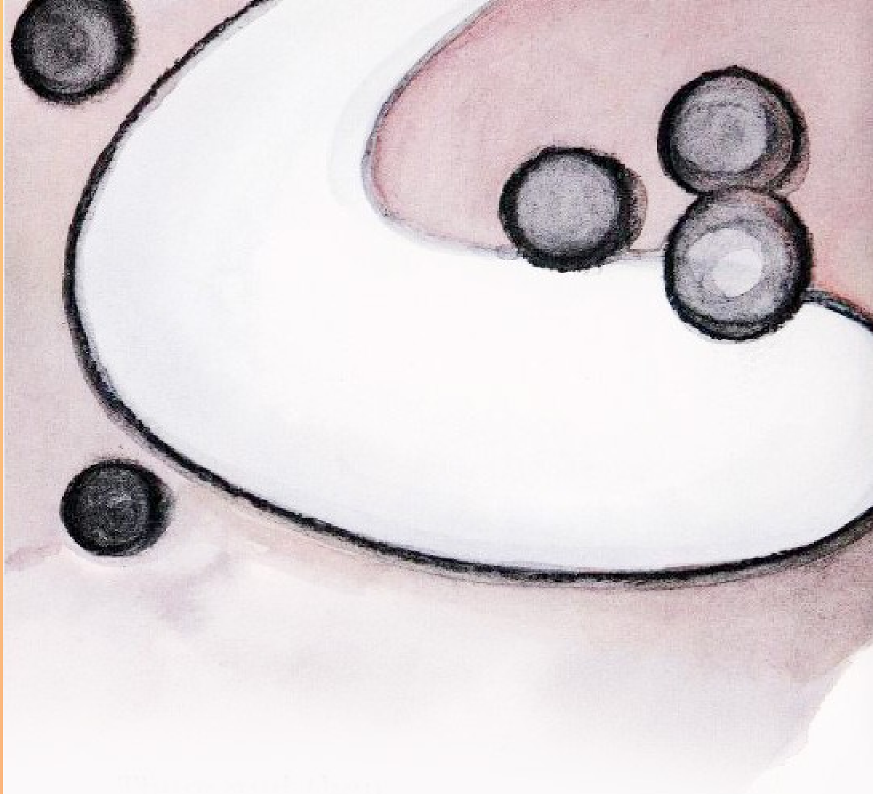

జార్జియా తన పాత చిత్రాలను అల్మరాలో దాచిపెట్టింది.

అతను తన రంగులు, కూడా భద్రంగా ఉంచుకున్నాడు.

అతను బొమ్మలు గీయడానికి ఒక పెద్ద తెల్ల కాగితం కొన్నాడు.

అతను నల్ల బొగ్గు పుల్లలను బయటకు తీశాడు.

తర్వాత ఆమె తన కాగితాన్ని అల్మరా తలుపుకు టేపుతో అతికించి నేల మీద కూర్చుంది.

జార్జియా గీసిన వక్రరేఖ బాగా పైకి లేచి, ఆపై కాగితం పైభాగం నుండి పడిపోయింది.

అతను ఒక సన్నని గీతను గీశాడు, అది మధ్యలో మందంగా మారి, ఆపై మళ్లీ సన్నగా మారింది.

అది ఆకాశంలో ఒక రంధ్రంలా కనిపించింది.

వారు కిందికి కదిలే సర్పిలాలను సృష్టించారు.

అతను పైకి ప్రవహించే అలలను గీశాడు.

ఒక రాత్రి జార్జియాకు తీవ్రమైన తలనొప్పి వచ్చింది.

" సరే, ఈ నొప్పికి నేనేమైనా చేస్తే ఎలా?" అని ఆమె అనుకుంది.

అప్పుడు అతను తన తలనొప్పిని వర్ణించే ఒక చిత్రాన్ని గీశాడు.

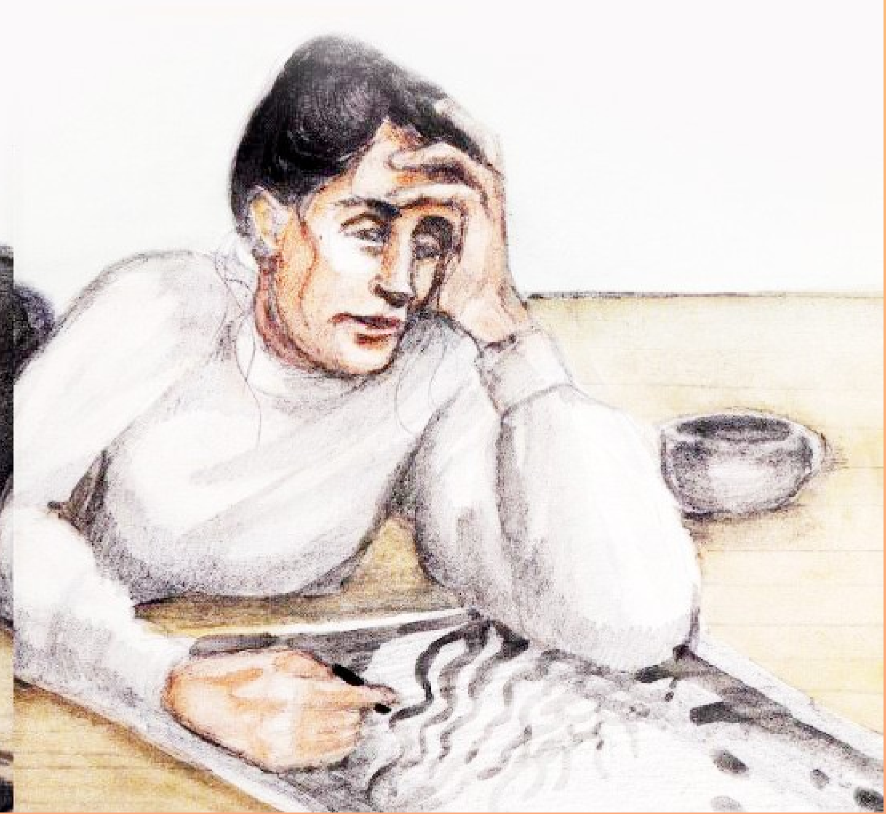

Night after night, Georgia worked

Maybe it was just crazy scribbles.

Once during Christmas break,

It was time to show

న్యూయార్క్

జనవరి **1916**

1916 వ సంవత్సరం నూతన సంవత్సర దినాన , అనితకు తపాలాలో ఒక ప్యాకేజీ అందింది .

అది ఫోటోల రోల్ .

ఆ ప్యాకెట్ను ఒక గదిలోకి తీసుకువెళ్లి తలుపు మూసుకుంది .

అతను ఆ చిత్రాలను తన చుట్టూ పరిచాడు .

ఆమె స్నేహితురాలు జార్జియా ఎంత వింతైన , అసాధారణమైన ఆకారాలను చేసిందో

అవి కాగితం మీద ఉన్న నల్లటి గుర్తులు మాత్రమే .

, ఢీకొంటూ , ప్రవహిస్తూ

వారు బహిరంగంగా విరుచుకుపడ్డారు .

వారు చెల్లాచెదురయ్యారు .

అనిత ఆ ఫోటోలను సజీవంగా కనుగొంది .

ఆమె గంటసేపు వాళ్ళనే చూస్తూ ఉండిపోయింది .

అప్పుడు పీటర్ పాన్ ప్రదర్శన చూడటానికి తన దగ్గర టిక్కెట్లు ఉన్నాయని అనితకు గుర్తుకు వచ్చింది.

జార్జియా ఫోటోలు లేకుండా ఆమె అక్కడికి వెళ్లాలనుకోలేదు.

అఆమె ఆ చిత్రాలను చంకలో పెట్టుకుని థవెళ్లింది.

నాటకం అంతటా, అతను జార్జియా ఫోటోలను తనతో ఉంచుకుంటాడు.

అనిత థియేటర్ నుండి బయటకు
వచ్చినప్పుడు, ఆమె చీకటిగా, వర్షం కురుస్తున్న వీధుల

ఆమె నేరుగా ఆల్ఫ్రెడ్ స్టీగ్లిట్జ్ గ్యాలరీకి వెళ్ళింది.

అనితా మరియు జార్జియా తమ
సహవిద్యార్థులతో కలిసి ఆ గ్యాలరీని చాలాసార్లు సందర్శించారు.

అవేలాడుతున్న చిత్రాల గురించి అతను మస్టీగ్లిట్జ్తో సుదీర్ఘమైన, ఉత్సాహభరితమైన చర్చలు జరిపాడు.

, మాటిస్ మరియు రోడిన్

అనిత గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటుంది.

ఆమెకు స్టిగ్లిట్జ్ గారింటే కొంచెం భయంగా ఉండేది.

తన పొడవాటి నల్ల టోపీ, దట్టమైన మీసాలతో చాలా నాటకీయంగా కనిపించాడు.

కొన్నిసార్లు అతను అమర్యాదగా ప్రవర్తించేవాడు.

కానీ ఒకవేళ వారికి ఆ చిత్రం నచ్చితే?

అంటే జార్జియా పని అనిత అనుకున్నంత బాగుందని అర్థం.

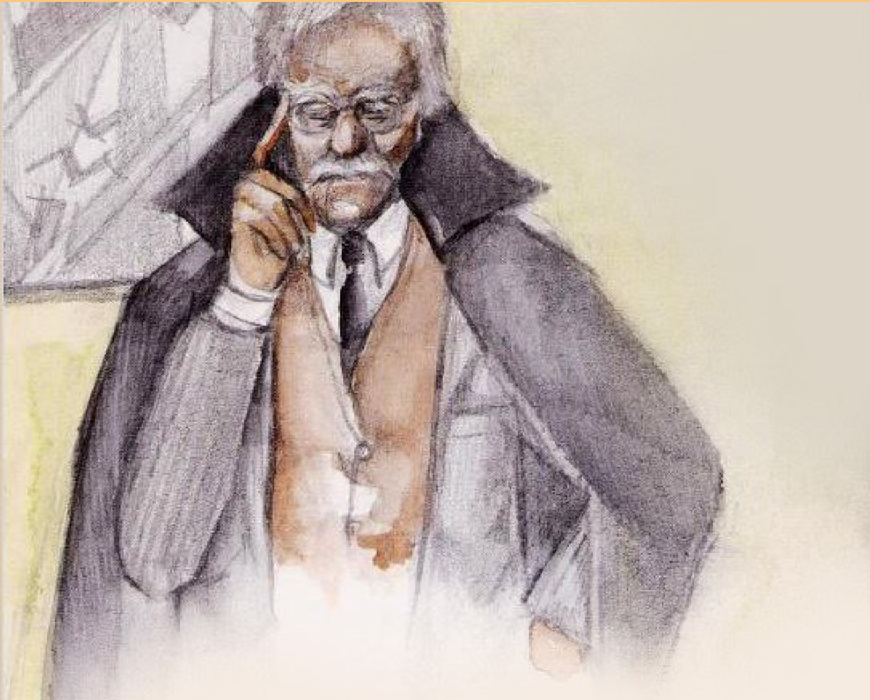

తాను అంతకు ముందు అలాంటి చిత్రాలను ఎప్పుడూ చూడలేదని

తనకి తాను నిజాయితీగా

ఆ చిత్రాలలో జార్జియా హృదయం , ఆత్మ ప్రతిఫలించాయి .

తాను 'ఆ స్త్రీని కాగితంపై ' చూడగలనని అతను చెప్పాడు .

" ఈ చిత్రాలను నా గ్యాలరీలో ప్రదర్శించడానికి నాకు ఎలాంటి అభ్యంతరం లేదు " అని

ఆల్ఫ్రెడ్ స్టీగ్లిట్జ్ 1916 లో అదే వసంతకాలంలో జార్జియా చిత్రాలను తన గ్యాలరీలో ప్రదర్శనకు పెట్టాడు .

ఆ చిత్రాలు పెద్ద దుమారం సృష్టించాయి .

కొంతమంది అతన్ని చాలా ఇష్టపడ్డారు .

మరికొందరు వాటిని "విచిత్రమైనవి " మరియు "దిగ్భ్రాంతికరమైనవి " అని అన్నారు .

వాటిని చూడటానికి చాలా మంది రావడంతో , ప్రదర్శనను రెండు నెలల పాటు పొడిగించాల్సి వచ్చింది .

తర్వాత జార్జియాకు ఆల్ఫ్రెడ్తో మంచి పరిచయం ఏర్పడింది.

తన కెమెరాతో అందమైన ఫోటోలు తీసే

జార్జియా మరియు ఆల్ఫ్రెడ్ తరచుగా ఒకే వస్తువు యొక్క చిత్రాలను గీసేవారు.

1920 లో, జార్జియా ఆపిల్ పండ్లకు రంగులు వేయడం ప్రారంభించింది.

" అతనికి ఆపిల్ పిచ్చి పట్టింది," అని ఆల్ఫ్రెడ్ వివరించాడు.

మరుసటి సంవత్సరం, ఆల్ఫ్రెడ్ ఆపిల్ పండ్ల ఫోటోలు తీశాడు.

ఆల్ఫ్రెడ్ ఆకాశాన్ని ఫోటోలు తీస్తుండగా,
జార్జియా ఆకాశాన్ని చిత్రించింది.

వారిద్దరూ తాము వేసవిని గడిపిన

వారిద్దరూ కలిసి ఒక గొప్ప జట్టుగా ఏర్పడ్డారు మరియు 1924 లో వివాహం చేసుకున్నారు.

జార్జియా వందలాది ఇతర

చిత్రాలను సృష్టించింది .

న్యూయార్క్లోని ఎత్తైన ,

మెరిసే భవనాల చిత్రాలను

గీశాడు .

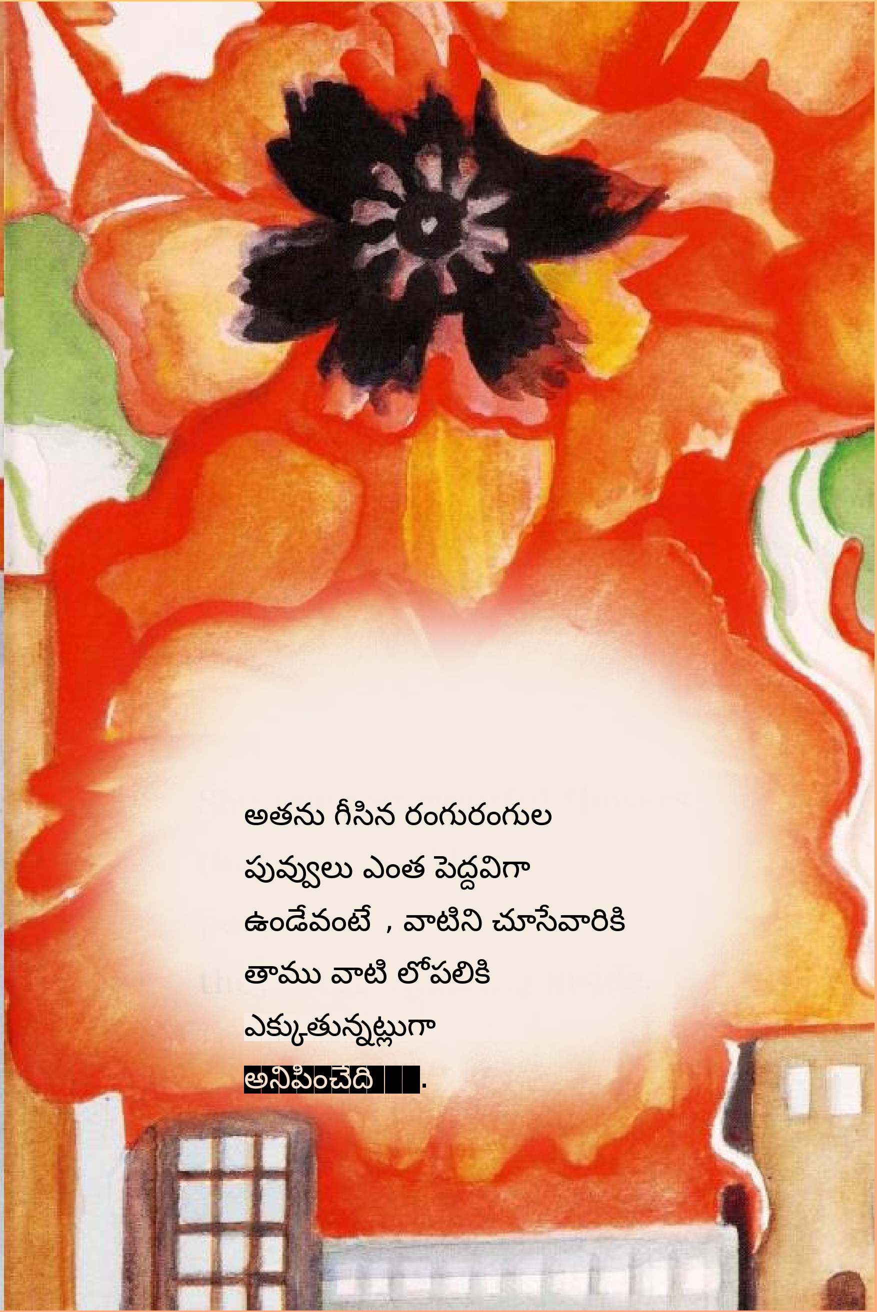

అతను గీసిన రంగురంగుల

పువ్వులు ఎంత పెద్దవిగా

ఉండేవంటే , వాటిని చూసేవారికి

తాము వాటి లోపలికి

ఎక్కుతున్నట్లుగా

అనిపించేది [redacted].

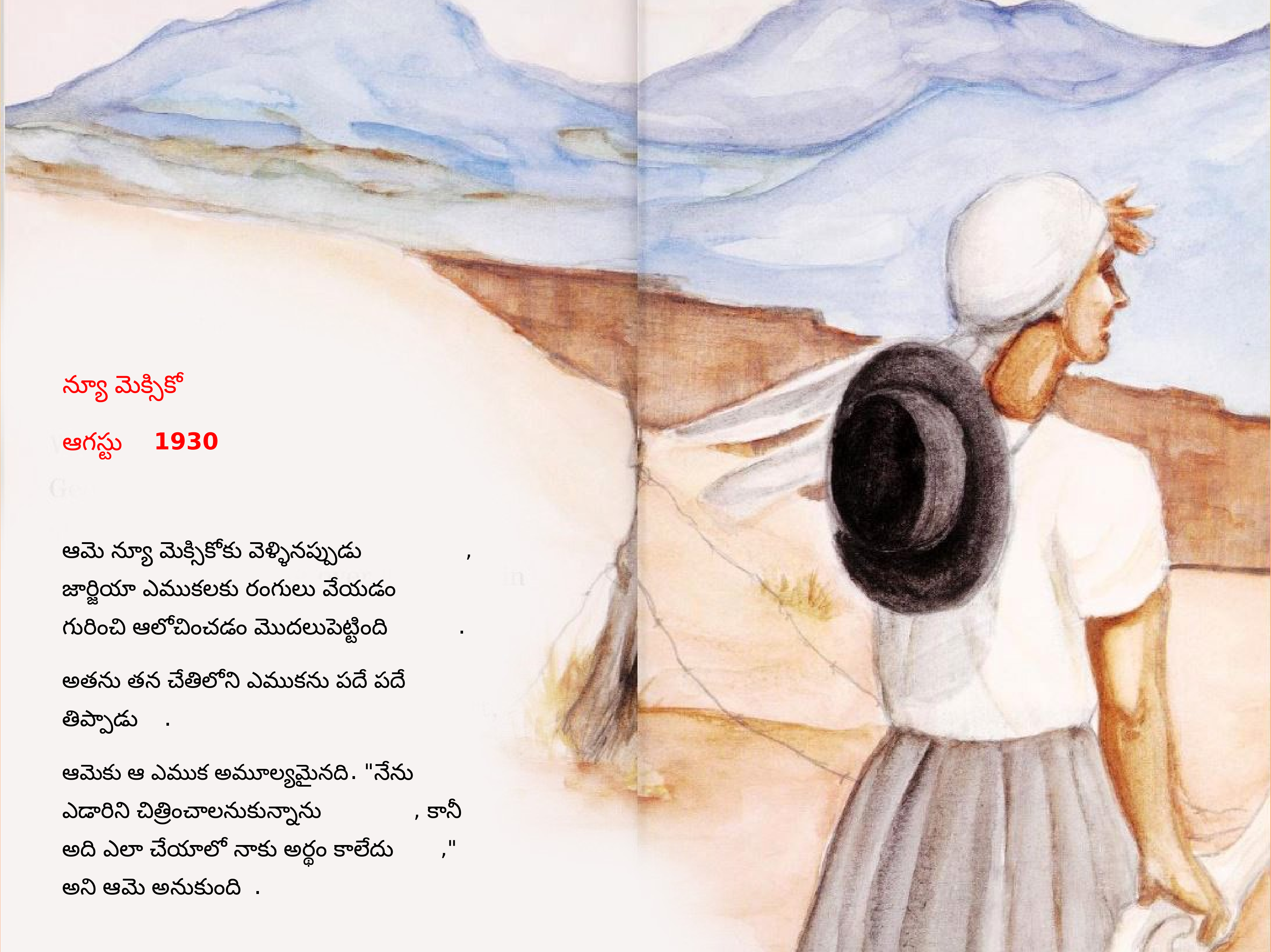

న్యూ మెక్సికో

ఆగస్టు 1930

ఆమె న్యూ మెక్సికోకు వెళ్ళినప్పుడు, జార్జియా ఎముకలకు రంగులు వేయడం గురించి ఆలోచించడం మొదలుపెట్టింది.

అతను తన చేతిలోని ఎముకను పదే పదే తిప్పాడు.

ఆమెకు ఆ ఎముక అమూల్యమైనది. "నేను ఎడారిని చిత్రించాలనుకున్నాను, కానీ అది ఎలా చేయాలో నాకు అర్థం కాలేదు," అని ఆమె అనుకుంది.

ఇప్పుడు తాను ఏమి చేయాలో ఆమెకు లోలోపల తెలిసిపోయింది.

తెల్లని ఎముకలు మరియు నీలాకాశం.

తెల్లని ఎముకలు మరియు ఎర్రటి కొండలు.

తెల్లటి ఎముకలు మరియు మేఘాలు.

వంపుగా మరియు నునుపుగా, కిటికీల వలె తెరుచుకుంటాయి ఎముకలు అతడిని విస్మయానికి గురిచేశాయి.

కాబట్టి వాళ్ళు వేయాల్సింది ఇదే.

ఆమె ప్రకాశవంతమైన న్యూ మెక్సికో సూర్యుడికి వీపు చూపి లోపలికి వెళ్లిపోయింది.

అతను తాను సేకరించిన ఎముకలన్నింటినీ పోగుచేశాడు.

ఆ ఎముకలను జాగ్రత్తగా ఒక పెద్ద చెక్క పీపాలలో సర్దారు

అతను ఆ పీపాను న్యూయార్క్కు పంపాడు.

ఆల్ఫ్రెడ్ బ్యారెళ్లను తీసుకురావడానికి వెళ్ళినప్పుడు, అతను రవాణా ఛార్జీలు చెల్లించవలసి వచ్చింది.

అది మరీ ఎక్కువైంది. అతను పదహారు డాలర్లు చెల్లించాల్సి వచ్చింది.

" కొన్ని పాత జంతువుల ఎముకలకు ఇది చాలా ఎక్కువ డబ్బు!" అని అతను వాపోయాడు.

జార్జియా తిరిగి వచ్చి, తగీసిన మొదటి చిత్రాన్ని ఆల్ఫ్రెడ్కు
చూపించినప్పుడు, అతను నవ్వాడు.

" దీనివల్ల మీకేం లాభం కావాలని అనుకుంటున్నారు?" అని అతను అడిగాడు.

ఆల్ఫ్రెడ్తో ఏకీభవించారు.

అతనికి ఎముకలకు రంగు వేయడం అనే ఆలోచన భయానకంగా అనిపించింది.

కానీ చాలా మందికి ఆ చిత్రాలు అందంగా అనిపించాయి.

అతని చిత్రాలు పత్రికలలో
ప్రచురించబడ్డాయి.

వాటిని ప్రసిద్ధ మ్యూజియంలకు అమ్మారు.

జార్జియా చాలా సంవత్సరాలు బోన్స్ చిత్రాన్ని గీసింది .

మరి ఆమెకు ఎముకలను చిత్రించడం విసుగు పుట్టినప్పుడు , ఆమె ఏమి చిత్రించింది ?

జార్జియా ఓ 'కీఫ్ తనకు సంతోషాన్నిచ్చే వాటిని చిత్రించింది . తన గురించి మిగతా ప్రపంచం ఏమనుకుంటుందో ఆమె పట్టించుకోలేదు .

ముగింపు మాటలు

1931 తర్వాత ప్రతి వసంతకాలంలో , జార్జియా రంగుల ట్యూబులు , రోల్స్తో న్యూయార్క్ నుండి బయలుదేరేది . ఆమె తన మెరిసే నల్లటి మోడల్ ఎ ఫోర్డ్ కారులో న్యూ మెక్సికో ఎడారి గుండా ప్రయాణించేది . ఆమెకు నచ్చిన దృశ్యం కనిపించినప్పుడు , తన పనిముట్లు తీసి దాన్ని చిత్రించేది . ప్రతి శీతాకాలంలో , , పచూపించడానికి తన నిండా చిత్రాలతో ఆమె న్యూయార్క్కు తిరిగి వచ్చేది .

1946 లో ఆల్ఫ్రెడ్ మరణించగా , జార్జియా న్యూ మెక్సికోలోని అబిక్వియు (AB-A-Q) కు తరలివెళ్లింది . ఆమె దృష్టిలో , అది ప్రపంచంలో 14వ అత్యంత అద్భుతమైన ప్రదేశం . మ్యూజియంలు ఆమె చిత్రాలను కొనుగోలు చేశాయి , మరియు ఆమె తన పనికి అనేక అవార్డులను గెలుచుకుంది .

98 ఏళ్ల వయసు వచ్చేవరకు , జార్జియా తాను చూసినదాన్ని ఉన్నది ఉన్నట్లుగా చిత్రించడం కొనసాగించింది . తన చిత్రాల గురించి ఇతరులు ఏమనుకుంటున్నారో ఆమె పట్టించుకోలేదు . ప్రతి చిత్రం ఆమె సొంతం —అదొక అద్వితీయమైన జార్జియా ఓ 'కీఫ్ కళాఖండం !
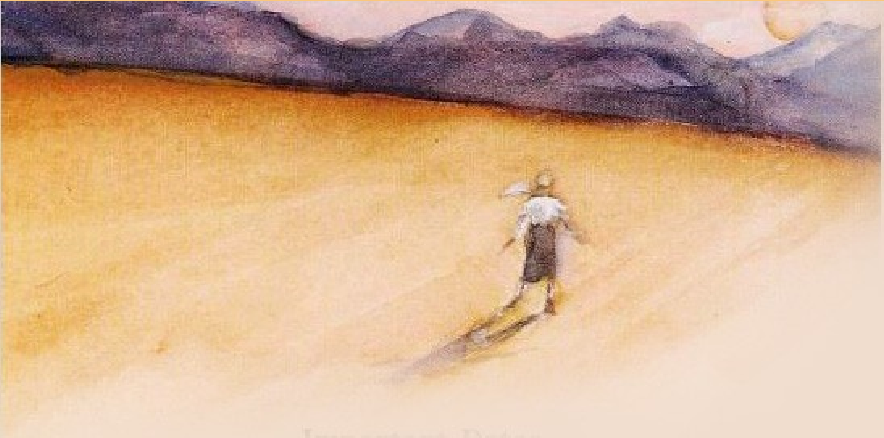
ముఖ్యమైన తేదీలు
నవంబర్ 15, 1887— సన్ ప్రైరీలో జన్మించారు
1902— విలియమ్స్బర్గ్కు తరలివెళ్లింది
1905-1908— మరియు న్యూయార్క్లో కళను అభ్యసించడం
1916— ఆల్ఫ్రెడ్ స్టీగ్లిట్జ్ యొక్క 291 గ్యాలరీలో, మొదటి ప్రధాన ప్రదర్శన
1918— పూర్తిస్థాయిలో చిత్రలేఖనం ప్రారంభించారు; తరలివెళ్లారు 1918-1932— అత్యధిక పుష్ప చిత్రాలను రూపొందించారు
1924 - స్టీగ్లిట్జ్ను వివాహం చేసుకుంది
1929— న్యూ మెక్సికోలోని
1930 - ఎముకలకు రంగులు వేయడం ప్రారంభించారు
1946— ఆల్ఫ్రెడ్ మరణం
1949— న్యూ మెక్సికోలోని అబిక్వియులో శాశ్వతంగా స్థిరపడ్డారు 1977— అమెరికా ప్రభుత్వ స్వేచ్ఛా పతకాన్ని అందుకున్నారు 1985— జాతీయ కళల పతకాన్ని అందుకున్నారు
న్యూ మెక్సికోలోని శాంటా ఫేలో